

РЕШЕНИЕ

№ 1739

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5438** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-11ИН-00-166/21.05.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] представявано заедно от всеки двама от членовете на Съвета на директорите - З. О. Б. – зам. председател на Съвета на директорите и С. З. В. – член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт К. Н. Н. срещу Решение Ж-306/23.04.2021г. на КЕВР.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и липса на материална компетентност на органа, тъй като е КЕВР е задължила жалбоподателя да предложи договор с определена цена. Застъпва се тезата, че цената за присъединяване не е част от условията за присъединяване. Сочи се, че комисията неправилно е тълкувала действащата правна уредба, като е пропуснала да цитира относими правни норми в настоящия случай.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт Н., който поддържа подадената жалба и моли оспореният акт да бъде отменен. Претендира разности по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юр. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде

отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки

Заинтересованата страна – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от законния си представител – управителя И. Ц., който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение .

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е започнало по жалба на [фирма] с вх.№ Е-11ИН-00-116 от 09.02.2021г. В жалбата се изразява несъгласие срещу условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма] за обект- склад за хранителни стоки с ИТН 4328023, с местонахождение имот: [населено място], УПИ II, кв. 141. Е. 18280, с „БГ Мебел И.“ Е. с клиентски № [ЕГН] и по –конкретно, относно така определената цена за присъединяване.

От 29.11.2017 г. заинтересованата страна има подписан и платен Договор № 4318452 за присъединяване за предоставена мощност от 38 kW за горепосочения обект. За присъединяване на обекта са изградени следните съоръжения:

-ново електромерно табло, монтирано до съществуващ електроразпределителен шкаф
-нова кабелна линия ниско напрежение със захранващ кабел тип NAJ2Y –J 4 x35mm2 от съществуващ разпределителен шкаф до ново електромерно табло НН.

На 07.11.2019г. управителя на [фирма] е подал искане за проучване на условията за начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа, след като е получил писмо от [фирма] за превишаване размера на предоставената мощност /103 kW/.

На 06.12.2019г. е издадено Становище № 4399725, подписано от името на жалбоподателя, адресирано до заинтересованата страна, в което е посочено, че мястото на присъединяване не се променя, а остава - кабелен разпределителен шкаф (КРШ), трафопост „Хлебозавод“, извод СрН „Гълъбово“, подстанция „Гълъбово“. С оглед увеличаване на предоставената мощност възниква необходимост от подмяна на кабелна линия ниско напрежение /НН/ със захранващ кабел тип NAJ2Y-J 4x35mm2, от съществуващ КРШ до съществуващо електромерно табло НН с кабелна линия ниско напрежение със захранващ кабел тип NAJ2Y-J 4x35mm2 от съществуващ КРШ до съществуващо електромерно табло НН до западна фасада на сградата на клиента.

В тази връзка жалбоподателят е изготвил проект на договор за присъединяване, в който източникът на захранване остава същият, а именно - трафопост „Хлебозавод“, но е необходимо обектът да се захранва директно от табло ниско напрежение на трафопоста и да бъде заплатена променлива компонента за 285 метра. В същото време енергийното дружество е заявило, че електромерното табло със СТИ ще останат на границата на имота на клиента, съгласно чл. 29 ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и чл.120, ал. 1 от Закона за енергетиката. Заинтересованата страна е подала заявление за проучване до [фирма], като е намалил предоставената мощност за обекта от 103 kW на 87 kW, но това не е променило условията по присъединяване. Предложеният договор от електроразпределителното дружество е останал неподписан от клиента.

Във връзка с подадената от заинтересованата страна жалба до КЕВР, на основание чл.

143, ал. 4 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/, жалбата е изпратена на [фирма] за извършване на проверка и предоставяне на становище от дружеството. На 10.03.2021г. в КЕВР е получено становище от жалбоподателя с вх.№ Е-11ИН-00-116, в което е изложил, че необходимият кабел от 285 метра следва да бъде заплатен от клиента. Посочено е, че проблемът е технически и касае приемници с висок пусков ток, който ще доведе до негативно въздействие върху мрежата на [фирма], цитирана е разпоредбата на чл.34 ал.2 от Наредба №6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическата енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Въз основа на проведеното административно производство, КЕВР се произнася с Решение № Ж-306/23.04.2021г., с което дава на [фирма] следните задължителни указания:

1 В четиринадесетдневен срок след получаване на решението [фирма] да предложи договор за присъединяване съобразно заявената мощност за присъединяване на обекта-склад за хранителни стоки, с местонахождение: [населено място], УПИ II, кв. 141, ЕКАТТЕ 18280, като формира цена равняваща се на разликата между дължимата цена за присъединяване за новата предоставена мощност и заплатената цена за вече присъединената мощност;

2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –техническа експертиза, изготвена от инж. К. Т.. Съгласно заключението, към съществуващата кабелна линия от ТП „Хлебозавод“ до съществуващото електромерно табло НН до западната фасада на сградата на [фирма] са присъединени и други клиенти на жалбоподателя. Клиентите са общо 9 и са с обща мощност 228,69kW. Това е цялата мощност на всички потребители, от всички изводи, захранвани от РУ НН, а не само на извода, захранващ клиента и стойността е 238 kVA. За тази мощност загубата на напрежение е 51,27V. Това изразено в проценти е 12,82%., което е недопустимо по стандарт. Напрежението в точката на присъединяване на клиента е 348,73V. В случай, че не се изградят нови присъединителни съоръжения т.е. клиентът остане присъединен, с новата предоставена по –голяма мощност към КРШ-4, а не към табло НН, ТП „Хлебозавод“, извод СрН „Гълъбово“ п/ст „Гълъбово“, това ще доведе до негативно въздействие върху мрежата на [фирма]. В случай, че бъде увеличена мощността на подаваната електрическа енергия към заинтересованата страна, съответно към други клиенти, присъединени към съществуващата кабелна линия, ще доведе до влошаване качеството на подаваната електрическа енергия.

От заинтересованата страна е представен договор № 4418076 от 28.05.2021г. сключен от същия с „Ер ЮГ“ в изпълнение на оспореното решение на КЕВР.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители,

свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е колегиален орган, който се състои от 9 членове. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от членовете. Видно от приложения по делото Протокол № 80/23.04.2021 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 6 от членовете на КЕВР, като решението е взето с 6 гласа „за“, четири от които на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката.

Безспорно е, че [фирма] е клиент на [фирма] за обект –склад за хранителни стоки с местонахождение в [населено място] с предоставена мощност от 38 kW. Заинтересованата страна е заплатила цената за присъединяване в размер на 2316 лева съгласно чл.6 от сключения между страните договор / лист 31-33 от делото/.

С оглед направени констатации от жалбоподателя за превишаване на предоставената мощност, заинтересованата страна на 07.11.2019г. е подала искане за увеличаване на мощността.

Съгласно чл.33 ал.1 т.3 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба №1/, заявената нова мощност попада в група IV за определяне на цените за присъединяване –от 51kW до 100kW.

Така както е посочил и жалбоподателят, във връзка с заявеното увеличаване на предоставената мощност следва да бъдат извършени разходи за проектиране и въвеждане в експлоатация на нова кабелна линия -285м. Този разход е наложителен, тъй като в противен случай при увеличаване на заявената мощност и запазване на съществуващата кабелна линия ще се влоши качеството на доставяната електрическа енергия, както до [фирма], така и до други клиенти. Този извод се извежда и от заключението на съдебно –техническата експертиза, което съдът кредитира като обосновано и изготвено въз основа на всички писмени доказателства, както и на извършена лична проверка на място и оглед от експерта.Заключението не е оспорено от страните по делото.

Спорен по делото е въпросът, кой следва да понесе разходите за изграждане на нова кабелна линия ниско напрежение със захранващ кабел тип NAJ2Y-J с дължина от 285 метра.

Съгласно чл.33 ал.5 от Наредба № 1, цените за присъединяване на клиенти към електроразпределителните мрежи за обекти на клиенти в групи от III до VI съдържат постоянна и променлива компонента в зависимост от точката на захранване и дължината на електропроводната линия.

КЕВР правилно се е позовала на разпоредбата на чл.34 ал.1 от Наредба №1, според която признатите от комисията разходи, които формират постоянната компонента на цените за присъединяване, отразяват средните разходи за присъединяване за всяка група клиенти. В постоянната компонента в зависимост от присъединената мощност могат да се включват следните строително-монтажни работи: т.б увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ присъединен обект

Съгласно чл. 34, ал 3 от Наредба №1 в обхвата на присъединителните съоръжения за групи обекти по чл. 33. ал. 1 от I до VI не се включват разходи за разширения на електрическата мрежа, които дружеството трябва да извърши, за да се гарантират сигурността и качеството на доставките на електрическа енергия, а именно:

1. повишаване на пропускателната възможност на съществуващата електропроводна линия след мястото на присъединяване;
2. монтиране на по-мощен силов трансформатор в трансформаторния пост;
3. изграждане на нов трансформаторен пост;
4. разширение на други части на електрическата мрежа по посока на захранващата Разпределителна подстанция.

В тази връзка неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в конкретния случай следва да намери приложение разпоредбата на чл.40 ал.4 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи /Наредба №6/ съгласно, която за увеличаване на предоставената мощност над договорената присъединена мощност клиентът подава писмено искане за проучване на условията за присъединяване по реда на чл. 4, сключва договор за присъединяване и заплаща цена за присъединяване за целия размер на новата предоставена мощност, определена съгласно действащата нормативна уредба, когато:

1. не са налице условията по ал. 1, и
2. се изисква проектиране и изграждане по реда на ЗУТ на нови съоръжения за присъединяване за увеличаване на договорената предоставена и присъединена мощност на обекта

В посочената правна норма са регламентирани предпоставките, въз основа на които клиентът следва да заплати цена за присъединяване за целия размер на предоставената мощност.

В конкретния случай е спорен въпросът кои разходи следва да заплати заинтересованата страна, във връзка със заявеното от нея искане за увеличаване на предоставената мощност, а не техническите възможности и изисквания в тази връзка. Посочената разпоредба на чл.40 ал.4 от Наредба № 6 следва да се прилага и тълкува едновременно с разпоредбите на Наредба № 1 ,където е регламентирано начинът на образуване на цените за присъединяване на клиенти в зависимост от присъединяваната мощност в kW и групата в която попада същата.

Разпоредбата на чл.34 ал.3 от Наредба №1 е ясна и конкретна, като приложението ѝ не изключва приложението на чл.40 ал.4 от Наредба № 6, но последната ще бъде отнесена към клиенти за обекти попадащи в групи от V-VII по смисъла на чл.33 ал.1 от Наредба № 1.

След като е заплатена веднъж цената за присъединяване от заинтересованата страна за мощност от 16 до 50 kW и същият е заявил увеличаване на мощност в рамките на диапазона от 51 до 100kW, енергийното дружество неправилно е определило, че клиентът следва да заплати цена за присъединяване като за новоприсъединен потребител, както и променлива компонента.

В тази връзка са неоснователни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че КЕВР не би могла да укаже на жалбоподателя да сключи договор за присъединяване с определена цена. Указанията на КЕВР са изцяло съобразени с разпоредбата на чл.39 от Наредба №6.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на

достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки обект, които отговарят на предвидените в закона условия, т. е. изискванията към обектите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и жалбоподателя не може да поставя други, допълнителни изисквания или да извършва друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх.№ Е-11ИН-00-166/21.05.2021г. по описа на КЕВР от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] представлявано заедно от всеки двама от членовете на Съвета на директорите - З. О. Б. – зам. председател на Съвета на директорите и С. З. В. – член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт К. Н. Н. срещу Решение Ж-306/23.04.2021г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място] [улица] представлявано заедно от всеки двама от членовете на Съвета на директорите - З. О. Б. – зам. председател на Съвета на директорите и С. З. В. – член на Съвета на директорите, да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: